

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/20/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121282567
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Koščová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:6121282567.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Koščovej a sudkýň JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Andrey Galdunovej v spore žalobcu: V. Y. Y., narodený XX.XX.XXXX, H. I. V., Y. V. X/X, zastúpeného JUDr. Vladimírom Vrabelom, advokátom, so sídlom v Košiciach, Hlavná 68, proti žalovanej: I. W. H., narodená XX.XX.XXXX, H. D. Y., Q. XXX/X, zastúpenej Advokátskou kanceláriou Hovan a Hospúdka, s.r.o. so sídlom v Spišskej Novej Vsi, M. Gorkého 8, IČO: 47 233 419, o zaplatenie 4.200 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Košice I zo dňa 21. decembra 2021, sp. zn. 36C/7/2021

rozhodol:

Potvrdzuje uznesenie Okresného súdu Košice I zo dňa 21. decembra 2021, č. k. 36C/7/2021-152.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice I (ďalej len súd prvej inštancie alebo súd) uznesením zo dňa 21. decembra 2021 č.k. 36C/7/2021-152 prerušil konanie do právoplatného rozhodnutia veci vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 15C/21/2021 o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti.

2. Rozhodol tak na návrh žalovanej v konaní, kde sa žalobca domáhal vydania bezdôvodného obohatenia v sume 4.200 € s príslušenstvom a náhrady trov konania. Žalobca odôvodnil žalobu tým, že je výlučným vlastníkom nehnuteľnosti v podiele 1/1 - bytu č. X, nachádzajúceho sa na X. poschodí bytového domu na ulici Q. X v Y., bytový dom súpisné číslo XXX, postavený na parcele registra „C“ č. XXXX a k bytu prislúchajúceho spoluvlastníckeho podielu priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a na príslušenstve vo veľkosti podielu 2827/100000. Nehnuteľnosť je zapísaná na LV č. XXXXX Y. Ú. Q., B. Y. - S.X. R., B. Y. V.. Žalovaná užíva byt bez právneho dôvodu, pričom výška bezdôvodného obohatenia za obdobie roku 2020 je vyčíslená ako výška obvykle požadovaného nájomného v danom čase a mieste za porovnateľný byt bez služieb spojených s užívaním bytu.

3. Žalovaná nárok žalobcu neuznala z dôvodu, že predmetný byt dlhodobo užíva v dobrej viere a že právnemu predchodcovi žalobcu zaň zaplatila sumu 29.874,53 € v hotovosti dňa 02.07.1998 a jednak aj z toho dôvodu, že došlo k splneniu podmienok vydržania predmetnej nehnuteľnosti, keďže predmetný byt je ňou nerušene užívaný celú zákonom vyžadovanú vydržaciú dobu.

4. Po citácii ust. § 164 CSP, článku 2 ods. 1, ods. 2 CSP súd prvej inštancie dospel k záveru, že návrh na prerušenie konania je dôvodný.

5. Bolo preukázané, že žalovaná podala na Okresný súd Košice I žalobu o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti - k spornému bytu, ktoré je vedené pod sp. zn. 15C/21/2021, a o ktorej súd ešte nerozhodol. V tomto konaní je riešená zásadná otázka, a to určenie vlastníckeho práva k bytu, a týmto sa s konečnou platnosťou vyrieši otázka aktívnej vecnej legitímácie v spore, v ktorom žalobca žiada vydať bezdôvodné obohatenie z titulu užívania predmetného bytu bez právneho dôvodu žalovanou. Súd konštatoval, že v prípade, ak by nebola podaná osobitná žaloba o určenie vlastníckeho práva,

bolo by potrebné v tomto konaní sa zaoberať predbežnou otázkou vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti vzhľadom na obranu žalovanej, pretože z jej strany došlo k spochybneniu vlastníckeho práva žalobcu k predmetnému bytu. Ak už bolo o tejto otázke rozhodnuté, je povinnosťou súdu prihladiť na takéto rozhodnutie a vysporiadať sa s ním v odôvodnení svojho rozhodnutia.

6. Súd poznamenal, že medzi stranami je sporné vlastnícke právo k predmetnej nehnuteľnosti - bytu. Ak by súd v spore o vydanie bezdôvodného obohatenia vyriešil prejudiciálnu otázku týkajúcu sa vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti ináč, ako by došlo k vyriešeniu tejto otázky v spore sp. zn. 15C/21/2021, mohlo by to spôsobiť aj možné nesprávne vyhodnotenie nároku uplatneného žalobou. Prejudiciálna, teda predbežná otázka, ktorú by mal povinnosť súd riešiť v rámci sporu o vydanie bezdôvodného obohatenia, v rámci ktorého zisťuje aj vecnú legitimitáciu strán sporu, je preukázanie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti. V prebiehajúcom spore, v ktorom sa podanou žalobou uplatňuje určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, ide o spor o vlastníctvo, ktoré je v súčasnosti zapísané v katastri nehnuteľností v prospech žalobcu. Keďže v tomto konaní by sa mali vykonať všetky tie isté dôkazy, ktoré budú vykonané aj v konaní o určenie vlastníckeho práva, takýto postup by bol nehospodárny. Rovnako by mohlo dôjsť k duplicitnému rozhodnutiu vyslovenia rozdielneho právneho názoru predčasne, ako sa vyrieši predbežná otázka vlastníctva. Súd poukázal na Nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 21/2000 zo dňa 20. septembra 2000, podľa ktorého ustanovenie § 109 ods. 2 písm. c/ OSP (pozn. aktuálne ust. § 164 CSP) sa musí vykladať a uplatňovať v súlade s Ústavou SR, pričom zo žiadneho ustanovenia Ústavy SR nemožno vyvodiť, že prerušením konania jeho účastník stráca právo na to, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov, zaručené v článku 48 ods. 2 Ústavy SR. Rovnako poukázal na Nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 199/2019 zo dňa 26.07.2019, z ktorého vyplynulo, že je na vôli súdu, či preruší konanie alebo či počká na vyriešenie otázky v súdnom konaní alebo v správnom konaní, ak takéto konanie už prebieha, alebo môže dať na takéto konanie aj sám podnet a následne konanie preruší. Súd si pri fakultatívnom prerušení konania musí uvedomiť a najmä zvážiť, či prerušenie konania prispeje, alebo je dokonca predpokladom, k spravodlivému rozhodnutiu vo veci a tento dôvod prerušenia konania tak preváži nad záujmom na postupe bez zbytočných prieťahov, ktorý je rozhodnutím o prerušení konania dotknutý.

7. Súdom tiež bolo zistené, že aj spor strán sporu v tom istom procesnom postavení o zaplatenie 2.880 € titulom bezdôvodného obohatenia, vedený na Okresnom súde Košice I sp. zn. 35C/20/2020 bol uznesením zo dňa 17.09.2021 prerušený do právoplatného skončenia konania vedeného pod sp. zn. 15C/21/2021, voči ktorému bolo podané odvolanie žalobcom, teda ide o (zatiaľ) neprávoplatné rozhodnutie.

8. Súd zároveň poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/115/2016 zo dňa 28.06.2017, z ktorého vyplynulo, že prejudiciálne posúdená otázka, ktorá sa prejavuje iba v odôvodnení rozsudku, nemôže tvoriť prekážku právoplatne rozhodnutej veci (porovnaj aj rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 2MCdo/2/2014 z 30. októbra 2014). Inak povedané prejudiciálny účinok právoplatnosti skoršieho rozsudku v novom, ďalšom občianskom súdnom konaní s neidentickým predmetom konania (inak by tu bola prekážka rei iudicatae) je pre súd záväzný, ak právoplatným rozsudkom už bolo o danej otázke rozhodnuté. Aby však takéto posúdenie bolo záväzné, otázka, ktorá je predbežnou otázkou v novom ďalšom konaní, musela byť v predchádzajúcom súdnom konaní právoplatne skončenom priamym predmetom sporu a musela byť posúdená vo výroku rozsudku. Právne posúdenie predbežnej otázky v odôvodnení rozhodnutia nemôže predurčovať hmotnoprávny stav pre rozhodnutie, ktoré ešte súdom nebolo vydané, pretože by tým dochádzalo k obmedzeniu subjektívneho hmotného práva žalobcu a jeho výkonu. Súd je teda viazaný iba výrokom rozsudku, nie jeho odôvodnením. Pre súd je záväzné posúdenie predbežnej otázky uskutočnené v inom konaní medzi totožnými účastníkmi, ak ide o otázku riešenú vo výroku rozhodnutia, t.j. otázku, ktorá bola predmetom konania, pričom riešenie ostatných otázok, s ktorými sa súd musel v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadať, nie je pre súd v inej veci záväzné (porovnaj rozsudky Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 26 Cdo 2804/2012 z 12. júna 2014 a sp. zn. 32 Cdo 4004/2014 z 3. decembra 2013). Na podporu odôvodnenia a rozhodnutia o prerušení konania zároveň poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 151/2016 zo dňa 18. februára 2016.

9. Poznamenal, po citácii ust. § 165 ods. 1, 2 CSP, že akonáhle sa súd dozvie o odpadnutí prekážky, pre ktorú prišlo k prerušeniu konania, bude v konaní pokračovať ex officio.

10. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, f/, h/ CSP a navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil.

11. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP žalobca videl v tom, že súd v odôvodnení rozhodnutia nedal žiadne odpovede na podstatné skutkové tvrdenia žalobcu, ktoré uviedol najmä vo vyjadrení doručenom súdu dňa 10.10.2021, k návrhu žalovanej na prerušenie konania vo veci. Poukázal na to, že strana sporu má právo na dostatočné a relevantné odôvodnenie rozhodnutia. Uviedol, že žalobca v tomto konaní sa domáha zaplatenia sumy 4.200 € s príslušenstvom titulom bezdôvodného obohatenia, zároveň preukázal, že je výlučným vlastníkom sporného bytu, pričom právny predchodcovia žalobcu nadobudli sporný byt na základe kúpnej zmluvy od pravého vlastníka bytu a žalobca ho nadobudol na základe dohody dedičov v dedičskom konaní zo dňa 13.11.2018 (OS Košice - okolie sp. zn. 20D/41/2018, Dnot 77/2018). Žalovaná užíva predmetný byt neoprávnene bez akéhokoľvek právneho dôvodu a získava majetkový prospech z užívania bytu vrátane majetkového prospechu z neplatenia služieb spojených s nájmom, ktoré uhrádza žalobca dodávateľom služieb. Žalovaná nedôvodným odmietnutím vypratať byt zasahuje do vlastníckeho práva žalobcu tým spôsobom, že žalobca nemôže s bytom vôbec disponovať, a pritom musí platiť služby dodávateľom, hoci tieto služby prijíma žalovaná. Rozhodnutie súdu o prerušení konania vo veci nie je dôvodné, účelné a ani hospodárne, a to z dôvodov uvedených žalobcom v písomnom podaní vo veci doručenom súdu dňa 10.10.2021, na ktoré žalobca odkazuje. Konanie o určenie vlastníckeho práva k bytu je iba v štádiu prípravy konania. Uznesením súdu o prerušení konania došlo k závažnému zásahu do oprávnených práv a právom chránených záujmov žalobcu. Žalobca v dôsledku rozhodnutia súdu o prerušení konania vo veci bude musieť do právoplatnosti súdneho rozhodnutia vo veci sp. zn. 15C/21/2021 platiť na svoj náklad dodávateľom za služby spojené s užívaním bytu, bez akejkolvek možnosti disponovať s bytom. Prerúšením konania vo veci došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces nesprávnym procesným postupom súdu tým, že súd nevykonal iné vhodné opatrenia a uznesenie riadne neodôvodnil. Súd nevysvetlil, prečo tvrdenia žalobcu proti prerušeniu konania nepovažuje za podstatné a správne, ak je zjavné, že zo strany žalovanej ide o zneužitie práva. Žalobca zastáva názor, že súd arbitrárne rozhodol o prerušení konania, ktoré zjavne zvýhodňuje iba žalovanú na úkor žalobcu. Riešenie predbežnej otázky vlastníckeho práva žalovanej podľa súdnej praxe mal súd riešiť v tomto konaní. Poukázal na to, že žaloba žalobkyne v konaní o určenie vlastníckeho práva je založená na nepresvedčivých tvrdeniach bez preukázania dôležitých skutkových tvrdení, ktoré by mali podstatný význam pre rozhodnutie súdu. Poukázal na článok 5 CSP, ktorého ustanovenie čo do zneužitia práva alebo na svojvoľné alebo bezúspešné uplatnenie alebo bránenie práva vedú k nedôvodným prietahom v konaní, je aplikovateľné na úkony žalovanej v konaní vo veci. Súd pri rozhodovaní o prerušení konania vo veci ustanovenie článku 5 CSP nebral v úvahu a ani k nemu vôbec neprihliadol. Žalovaná počas života poručiť žalobcu nikdy netvrdila, že jej byt vlastnícky patrí. Tvrdenie žalovanej, že byt nadobudla do vlastníctva vydržaním je zjavne iba účelové. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP uviedol, že súd vôbec neprihliadol na podstatné skutkové tvrdenia žalobcu, najmä, že nadobudnutie vlastníckeho práva žalovanou vydržaním je zo zákona a podľa súdnej praxe vylúčené, pričom poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1VOBdo/2/2020. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP uviedol, že súd rozhodol o prerušení konania vo veci bez toho, aby urobil iné vhodné opatrenia, ktoré mohol a mal urobiť v konaní vo veci, čím zároveň došlo nesprávnym postupom súdu k porušeniu práv žalobcu na spravodlivý proces.

12. Odvolanie žalobcu bolo žalovanej doručené dňa 14.01.2022. Ďalšie vyjadrenia v spore doručené neboli.

13. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

14. Uznesenie je vo výroku vecne správne, preto ho odvolací súd podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

15. Správne a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého uznesenia, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

16. Odvolací súd poukazuje na to, že nepreskúmateľnosť rozhodnutia v dôsledku jeho nedostatočného odôvodnenia znemožňuje sporovej strane, resp. obmedzuje jej právo uplatniť opravný prostriedok voči skutočným dôvodom súdneho rozhodnutia a tým sa porušuje jej právo na spravodlivé súdne konanie.

17. Preskúmovacia činnosť odvolacieho súdu v sebe zahŕňa skúmanie správnosti napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie tak z hmotnoprávneho hľadiska, ako aj postup súdu z hľadiska procesnoprávnych predpisov. Rozhodnutie súdu musí obsahovať úplné a výstižné odôvodnenie, musí obsahovať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozhodnutia. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkové pochody musia byť v odôvodnení dostatočne vysvetlené nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Niet v ňom miesta na dohady a domnienky. Zákom požadované riadne a presvedčivé odôvodnenie písomnej formy rozhodnutia (§ 220 ods. 2 CSP) je nielen formálnou požiadavkou, ktorou sa má zamedziť vydávaniu obsahovo nezdôvodnených, nepresvedčivých alebo neurčitých a nezrozumiteľných rozhodnutí, ale má byť v prvom rade prameňom poznania úvah súdu tak v otázke zisťovania skutkového stavu, ako aj v právnom posúdení veci. Inak povedané, účelom odôvodnenia rozhodnutia je predovšetkým preukázať správnosť rozhodnutia a odôvodnenie súčasne musí byť i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí v konaní o riadnom, prípadne o mimoriadnom opravnom prostriedku, t. j. musí byť preskúmateľné.

18. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že o nepreskúmateľné rozhodnutie ide vtedy, ak dôvody neobsahuje vôbec alebo sú nezrozumiteľne podané. Odôvodnenie musí byť úplné v tom zmysle, že súd sa vysporiada so všetkými otázkami riešenými v konaní, ktoré sú relevantné z hľadiska rozhodnutia vo veci a odôvodnenie tiež musí byť v súlade s výrokom. Závery súdu musia byť dostatočne vysvetlené.

19. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia jednoznačne vyplýva úvaha súdu, na základe ktorej dospel k svojmu záveru o prerušení konania, s poukazom na zistený skutkový stav a príslušné zákonné ustanovenia, ktoré aplikoval v prejednávanej veci. Predmetné rozhodnutie tak nemožno považovať za nepreskúmateľné.

20. Súd prvej inštancie konanie prerušil postupom podľa § 164 CSP.

21. Podľa § 164 CSP, ak súd neurobí iné vhodné opatrenie, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

22. Citované ustanovenie upravuje tzv. fakultatívne prerušenie konania, tzn. prerušenie konania, ktoré nie je pre konanie nevyhnutné. Predmetné ustanovenie sa týka procesných situácií, v ktorých súd môže konanie prerušiť, no nemusí tak urobiť. Prerušenie konania je tak na úvahe vec prejednávajúceho súdu a je upravené len ako procesná možnosť tohto súdu, nie však jeho povinnosť. Súd má najskôr zvážiť možnosť iných vhodných opatrení a až keď tieto zlyhajú, môže konanie prerušiť. Výber vhodného opatrenia (napr. spojenie vecí, prerušenie konania, vyriešenie predbežnej otázky), slúžiaceho účelu racionálnej organizácie postupu pri vedení príslušného konania, má súd podriadiť aj zákonnej požiadavke rýchlej, účinnej a hospodárnej ochrany práv strán sporu a iných osôb (čl. 17 Základných princípov CSP) a spomedzi viacerých opatrení použiť to, ktorým sa ochrana práv strán sporu zabezpečí čo najrýchlejšie a najúčinnnejšie. Rozhodujúcim hľadiskom je hospodárnosť konania, s prihliadnutím na ktorú prerušenie konania predstavuje vo všeobecnosti skôr výnimku ako pravidlo.

23. Fakultatívne prerušenie súdneho konania znamená, že súd nemusí (nie je povinný) konanie prerušiť ani vtedy, ak prebieha iné súdne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu. Ak sa však rozhodne, že konanie nepreruší a neurobí ani iné vhodné opatrenie, danú otázku - pre výsledok jeho konania zásadného významu - si musí rozriešiť sám v podobe rozhodnutia o predbežnej otázke. Riešenie predbežnej otázky pritom súd nevyjadrí formou výroku, ale sa prejaví v spôsobe rozhodnutia o návrhu vo veci samej.

24. V spore vedenom pred Okresným súdom Košice I pod sp. zn. 15C/21/2021 sa žalobkyňa (v tomto spore žalovaná) domáha proti žalovanému (v tomto spore žalobca) určenia vlastníckeho práva

k nehnuteľnostiam - k bytu č. X, nachádzajúceho sa na X. poschodí bytového domu na ulici Q. 7 D., bytový dom súpisné číslo XXX, postavený na parcele registra „C“ č. XXXX a k bytu prislúchajúceho spoluvlastníckeho podielu priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a na príslušenstve vo veľkosti podielu 2827/100000; nehnuteľnosť je zapísaná na W. Č.. XXXXX Y.. Ú.. Q.Z., B. Y. - S. R., B. Y. V. (ďalej len sporná nehnuteľnosť).

25. V prebiehajúcom spore sa žalobca domáha zaplata sumy 4.200 € s príslušenstvom titulom vydania bezdôvodného obohatenia za užívanie spornej nehnuteľnosti žalovanou, vo vlastníctve žalobcu, za obdobie roku 2020.

26. Pre rozhodnutie v prejednávacom spore je potrebné ako predbežnú otázku vyriešiť otázku vlastníckeho práva k spornej nehnuteľnosti.

27. V konaní o určenie vlastníckeho práva v prospech žalobkyne (v tomto spore žalovaná) je potrebné vykonať rozsiahle dokazovanie, vzhľadom na prostriedky procesného útoku vznesené žalobkyňou, ako aj prostriedky procesnej obrany vznesené žalovaným, a tak prerušenie tohto konania sa javí ako vhodné procesné opatrenie.

28. Rozhodujúcim hľadiskom je (aj) zásada hospodárnosti konania, aby sa dokazovanie nevykonávalo duplicitne, pričom v spore sp. zn. 15C/21/2021 bude otázka vlastníckeho práva k spornej nehnuteľnosti vyriešená s konečnou platnosťou, a nie iba ako otázka predbežná. Bude tak vyriešená zásadná otázka a právoplatne daný základ pre rozhodnutie v tomto spore.

29. V danom prípade nebolo síce v neskôr začatom konaní o určovacej žalobe vedenom pod sp. zn. 15C/21/2021 meritórne rozhodnuté (konanie začalo na základe žaloby zo dňa 14.06.2021), avšak pôvodné konanie začalo dňa 28.03.2021, teda medzi jednotlivými konaniami nie je tak veľký časový odstup, aby prerušenie toho konania bolo v rozpore s ochranou práv strán sporu na rozhodnutie bez zbytočných prieťahov a tým vykonanie spravodlivosti v primeranej lehote.

30. Bez právneho významu je odvolacia námietka žalobcu, že súd v odôvodnení rozhodnutia nedal žiadne odpovede na podstatné skutkové tvrdenia žalobcu uvedené najmä vo vyjadrení z 10.10.2021.

31. Súd prvej inštancie konštatoval, že otázka vlastníctva spornej nehnuteľnosti sa rieši v samostatnom konaní, kde sa vyrieši s konečnou platnosťou. Posúdenie tejto otázky ako otázky predbežnej, najmä pri inom posúdení, by mohlo viesť k nesprávnemu vyhodnoteniu nároku uplatneného žalobou. Z uvedeného dôvodu nebolo dôvodné vyjadrovať sa k skutkovým tvrdeniam žalobcu ohľadne jeho vlastníctva (prípadne k popretiu skutkových tvrdení žalovanej), nakoľko súd neriešil otázku vlastníctva spornej nehnuteľnosti ani ako otázku predbežnú.

32. Rovnako nedôvodná je odvolacia námietka žalobcu, že žalovaná zneužíva právo a svojvoľne uplatňuje kroky (aj keď bezúspešné), ktoré vedú k prieťahom v konaní. Odvolací súd zastáva názor, že každý - aj žalovaná, má právo na súdnu ochranu a posúdenie otázky, či sa jedná o svojvoľné alebo bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva, je (iba) v právomoci súdov, nie strán sporu.

33. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

34. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).